

GALLUP MARKEDSANALYSE A/S

LILLE KONGENSGADE 16 — KØBENHAVN K
TELEGRAM-ADRESSE: GALLUPOPINION
TELEFON PALÆ 6314 — POSTGIRO 7812

KØBENHAVN, POSTSTEMPLETS DATO.

UGENS GALLUP

Artikel nr. 38.

Må tidligst offentliggøres lørdag den 22. oktober 1960 -
og senest lørdag den 19. november 1960.

Hvis De offentliggør artiklen i Deres avis er prisen følgende:

kr. 30,00	for aviser med oplag under 2.000
kr. 50,00	" " " " 2.000- 5.000
kr. 75,00	" " " " 5.000-10.000
kr. 100,00	" " " " 10.000-20.000
kr. 125,00	" " " " 20.000-30.000
kr. 160,00	" " " " 30.000-40.000
kr. 250,00	" " " " 40.000-80.000

Ovenstående priser gælder ikke for København.

(Eberlin's bladlistes tal lægges til grund for oplagsberegningen.)

BEFOLKNINGENS SYN PÅ DANMARKS BIDRAG TIL DE UNDER-UDVILEDE LANDE

Positiv indstilling til langt større bidrag end det nuværende.

Siden den anden verdenskrig har problemerne omkring de såkaldte "udviklingslande", d.v.s. lande i Sydamerika, Afrika, Mellemøsten og Asien, trængt sig stadig stærkere frem i forgrunden blandt internationale anliggender. Grunden hertil er vel først og fremmest en spontan politisk, men også en omfattende erkendelse af det på længere sigt uholdbare i en situation, hvor henvend en fjerdedel af jordens befolkning lægger beslag på henvend 80% af rigdommen, og hvor udviklingen endda - selv under gunstige vilkår - vil fortsætte, således at de fattige lande vil blive stadig fattigere og de "rige" lande stadig rigere.

En ændring af denne udvikling er vel mest iøjnefaldende et økonomisk spørgsmål, hvilket også gælder kravene fra udviklingslandene selv. De problemer, en radikalt ændret økonomisk - vestlig og industriel - udvikling rejser, er imidlertid mange andre - og lige så væsentlige - end de rent økonomiske, f.eks. de politiske, kulturelle, undervisningsmæssige, befolkningsmæssige og klimatiske forudsætninger (de fleste af udviklingslandene ligger i den tropiske zone).

Hjælp til økonomisk udvikling er hidtil ydet ved to-sidede aftaler mellem landene eller gennem internationale organisationer. Den internationale bank (verdensbanken) har oprettet en særlig organisation til billiggørelse af lån, ligesom udviklingslandenes problemer er et selvstændigt punkt for den nye samarbejdsorganisation i Paris (O.E.C.D.). Skal udviklingen imidlertid ændres radikalt, så den relative forskel i velstand mellem de "rige" og de "fattige" lande mindskes, vil de rent økonomiske ofre være af en sådan størrelsesorden, at udviklingen i de bidragydende landes egen økonomi vil blive sinket.

For at undersøge befolkningens indstilling til de økonomiske ofre har Gallup instituttet stillet et repræsentativt udsnit af den voksne befolkning følgende spørgsmål:

"Hvis det blev foreslået, at Danmark sammen med andre ligestillede lande skulle yde 1% af nationalindkomsten, d.v.s. for Danmarks vedkommende ca. 300 millioner kr. årligt, som støtte til de underudviklede lande, ville De så være tilhænger eller modstander af et sådant forslag?"

Spørgsmålet gav følgende svar:	%
tilhængere	48
modstandere	14
ved ikke	38
ialt	100

Ca. halvdelen (48%) af befolkningen er tilsyneladende indstillet på en eventuel meget væsentlig forøgelse af Danmarks bidrag. Kun 14% vil være direkte modstandere af forslaget, således at der blandt modstandere og tilhængere er meget stort flertal (75-80%) for forslaget. Det må dog tages i betragtning, at en overvejende del af de 38%, der har svaret "ved ikke", formodentlig vil være potentielle modstandere på grund

I nedenstående oversigt er svarene opdelt på de adspurgtes køn, alder, indtægt samt bopæl:

	tilhængere	modstandere	ved ikke	ialt
	%	%	%	%
mænd	52	17	31	100
kvinder	44	12	44	100
15 - 17 år	37	5	58	100
18 - 24 år	55	3	42	100
25 - 30 år	58	17	25	100
31 - 40 år	51	12	37	100
41 - 50 år	47	10	43	100
51 - 60 år	47	21	32	100
61 år eller derover	40	22	38	100
under 12.000 kr.	46	17	37	100
12 - 17.999 kr.	49	12	39	100
18 - 25.999 kr.	50	13	37	100
26.000 kr. eller derover	72	8	20	100
hovedstad	56	11	33	100
provinsbyer	45	16	39	100
landdistrikter	43	14	43	100

Som tabel viser "ved ikke"-procenten sig at være højest blandt kvinderne, blandt de unge og blandt adspurgte boende på landet. Ser man bort fra disse svar, viser det sig, at kvinderne gennemgående er mere positivt indstillet end mændene overfor et øget dansk bidrag af den nævnte størrelsesorden. Samtidig viser undersøgelsen, at "offervilligheden" tålsyneladende er størst blandt de unge, og derefter stort set aftager jo ældre man bliver.

For de 4 anførte indtægtsgupper konstateres en meget klar forskel i indstilling, idet medens ca. knapt hver fjerde blandt de laveste indtægter er modstandere af forslaget, gælder dette kun hver tiende blandt svarpersoner med de højeste indtægter. Dette betyder dog ikke nødvendigvis, at "offervilligheden" rent moralsk er mindre blandt de økonomisk dårligst stillede, men kan lige så godt skyldes, at ethvert ekstra offer føles så meget tungere i disse indkomstgrupper.

Endelig viste det sig, at medens hver sjette i hovedstaden var tilhængere af forslaget, gjaldt dette kun hver fjerde i provinsbyerne og på landet.

Da spørgsmålet om bidrag (deres størrelse) til udviklingslandene (excl. Grønland) kan blive et parti-politisk spørgsmål, er svarene fordelt efter politisk tilhørighed til de fire største partier:

	tilhængere	modstandere	ved ikke	ialt
	%	%	%	%
socialdemokrater	52	18	30	100
radikale	62	17	21	100
konservative	57	19	24	100
venstre	45	17	38	100

Den største forskel noteres mellem de radikales og venstres vælgere. Medens 62% blandt de første ville støtte forslaget, gælder dette kun 45% blandt de sidste. For begge vælgerkorps er procenten af modstandere 17%. Nærmest venstres vælgere ligger de socialdemokratiske vælgere med 52% for og 18% imod, medens 57% blandt de konservative er for og 19% imod. Modstanderne er således stort set ens i de fire nævnte vælgerkorps.

De 14% af samtlige, der erklærede sig som modstandere af forslaget, er yderligere blevet bedt om en motivering for deres standpunkt og gav følgende svar:

Danmark har udgifter nok, vi kan selv bruge vore penge	54
Det er alt for mange udgifter for Danmark	18
Lad kolonimagterne selv betale	5
andet	17
ved ikke	6
Ialt	100

Knap tre fjerdedele (72%) angiver det rent umiddelbare, at vi har selv mest brug for pengene, medens 5% anfører det mere moralsk retfærdiggørende, at hele misæren skyldes de tidligere kolonimagter, hvorfor det må være deres hovedpine at betale nu. "Andre svare" anførtes af 17%. Blandt andet blev følgende nævnt:

Der er ingen, der hjælper os - Det vil aldrig være ærligt - Kan ikke sige, et bestemt land er underudviklet - Der skal oplysning til forinden - Landene skal klare sig selv - Vi giver gennem Røde Kors, det må være nok - De penge falder ikke, hvor de skal - Der laves forretning dermed - Vi har hjulpet nok.

Copyright.....
og Gallup Instituttet A/S